

Жены-тѣ въ Японіи.

По исключеніе на Азіатскыѣ обычаи жены-тѣ въ Японіи имѣтъ нѣкое общественно значеніе, и даже таквозъ шото по наслѣдство могуть да възлѣзатъ на прѣстолѣтъ и на Микадѣ, спрѣчь на тѣхныи патрикѣ и папѣ, и тѣи пристигватъ до най-голѣмый чинѣ. Японци-тѣ влѣзватъ въ законенѣ бракѣ съ едиѣ само жени, коимѣто не затварятъ какѣто Кытайцы-тѣ и другыѣ народы въ Азіи. Но и тѣ за тѣзи свободѣ сѣ подчинены на твърдѣ строгы задѣленія, каквыто никоя отъ нашитѣ жены не бы склонила да въсприеме. Има ли длгове мѣжътъ? Не рачи ли да ги плаща? Господжата съпругата му ся проважда да си поотпочине въ Японскыи магарешкыи рай. Направиль ли е господство му, мѣжътъ нѣкое прѣстѣпленіе или злодѣиіе достойно за тежко наказаніе или и смърть, и слѣдъ като го е направиль побѣгнѣлъ ли е? Съпружескыи-тѣ му другарѣ трѣба да удовлетвори обесчещенното общество и да прѣтърпи наказаніе, ако бы ще и смърть.

Въ врѣмето на религіозныѣ гоненія много жены приехъ вѣнцѣтъ на мученичеството вмѣсто съпругы-тѣ си.

На Японскыѣ жены ся отдаватъ таквыи почести и таквозъ уваженіе каквыто нито въ най-облагородванныѣ общества на Европѣ. Когато нѣкой отъ владѣтелско колю, или другъ нѣкой голѣмецъ отъ дворяныѣ, ся ожени, развива изумителѣ роскошность; направля палаты и състави заради съпругѣтъ си достословныи свитѣ, дава ѣ най-малко до стотина, а понѣкога и до двѣстѣ прислужницы, конѣто не държатъ никакво сношеніе съ въшныи. И тѣзи *почетны господжи*, какѣто бы ги нарекли ныи по подражаніе на чуждыѣ, ся дѣлятъ на *полкове*, отъ конѣто всякой състои най-малко отъ по шестнадесетъ, и ся управлява отъ едиѣ госпожѣ. И тѣзи полкове ся различаватъ по цвѣтътъ на дрехы-тѣ си. Тѣи на пр. момичетата отъ едиѣ полкѣ носятъ червены роклы съ зелены панделкы, а другыи зелены роклы съ червены панделкы. А всякыи тѣзи момичета происхождатъ отъ голѣмы и богаты домородства, въспитани сѣ прилѣжно и ся отличаватъ по обходѣтъ си. Родителитѣ имъ ги устѣпватъ за по петнадесетъ и за по двадесетъ години, а по нѣкога и за прѣзъ всякыи имъ животѣ. Но ако бы, като станѣтъ за женяніе, поискатъ да ся оженятъ (и коя ли ще е дѣто да не иска!) господарѣтъ имъ дава имъ за съпругъ нѣкой благороденъ отъ онѣзи конѣто сѣ около него.

Жены-тѣ на голѣмцыѣ ходятъ веднѣжъ въ годиныѣтъ на посѣщеніе на родителитѣ си, а туй посѣщеніе става съ голѣмъ алай и парадѣ. Четырdesетъ или петdesетъ *почетны господжи*, сѣдѣли на великолѣпныи прѣкрасны носилкы, ги придружаватъ; злато, сребро, и твърдѣ свѣтлы изображения украсяватъ извѣнъ и извѣтрѣ тѣзи носилкы, около конѣто постѣпватъ слугыни ходяще серіозно, умыслено и почтительно.